

Anti-bidepolitik i Børnehytten Kettinge

At bide er et kendt reaktionsmønster i småbørns alderen, men det er ikke et acceptabelt kommunikations middel. Vi har derfor udarbejdet denne anti-bidepolitik, som beskriver hvordan vi tager hånd om problemstillingen i Børnehytten Kettinge.

Hvorfor bider barnet?

Når et barn bider, er det vigtigt at vi voksne forstår og anerkender, at barnet ikke nødvendigvis ønsker at gøre andre ondt. Derimod skal det ses som barnets forsøg på at udtrykke en følelse, som det ikke magter at kommunikere på anden vis. Det kan være fordi barnet ikke kan udtrykke sig verbalt, og derigennem give udtryk for sin frustration, glæde, nysgerrighed, ønske om kontakt mv.

Det er derfor vores ansvar som voksne, at forsøge at forstå hvad det er barnet forsøger at give udtryk for, så vi kan hjælpe barnet med at lære andre kommunikations veje – for bideri er ikke acceptabelt.

Forebyggende indsatser:

Vi taler med børnene om gode relationer til hinanden og om følelser. Vi bruger bl.a. materialet "Fri for Mobberi", hvor der bl.a. er forskellige billedmateriale med forskellige ansigtsudtryk (glad, sur, ked, trist), for at gøre det visuelt for børnene.

Vi er meget ude i naturen og meget ude på vores legeplads, da fysisk aktivitet og plads giver gode rammer for at skabe positive relationer blandt børnene. Vi har fokus på at understøtte det gode samvær mellem børnene. Dette gøres ved at støtte og hjælpe børnene til at kontakte hinanden på en positiv måde. Vi har også fokus på at støtte børnene i at danne og vedligeholde legerelationer og vi griber ind når der opstår konflikter. De voksne vil cirkulere på legepladsen for så vidt muligt at være til stede i konfliktsituationer og så vi kan hjælpe barnet til at handle på en alternativ måde, f.eks. ved at bruge sproget.

Når et barn bider:

Vi siger "**Stop!**" både verbalt og kropsligt - roligt, men bestemt.

Med små børn er det meget vigtigt at de voksnes kropssprog og ansigtsmimik er tydeligt og passer sammen med det der bliver sagt.

Vi er derfor særlige opmærksomme på at vi også signalerer klart "Stop" i vores kropssprog og ansigtsmimik, og tydeligt viser børnene at vi ikke vil have at de bider.

Vi sætter ord på hvad det bidte barn føler, uden at skælde det bidende barn ud. Her er det vigtigt at vi holder en stille og anerkendende tone i vores stemmeleje: "Se, han/hun blev

ked af det.... han/hun græder ... uh det gjorde ondt... nu skal vi puste på det og trøste ham/hende.

Når et barn bliver bidt:

Det gør meget ondt at blive bidt, så naturligvis trøster vi barnet og anerkender dets følelser i situationen. Det er vigtigt at vi tager hånd om, at barnet også er blevet meget forskrækket. Vi er meget opmærksomme på at arbejde med relationen mellem det bidte barn og det bidende barn.

Forældre til et bidt barn:

Ved afhentning af barnet, informerer vi forældrene om at deres barn er blevet bidt. Som forældre bliver man forskrækket (og ofte også ked af det og/eller vred) over at opleve at ens eget barn er blevet bidt af et andet barn. Hvis vi har været til stede i situationen, beskriver vi for forældrene, hvad vi oplevede der foregik – og beklager at vi ikke kunne forhindre det. Vi fortæller ikke hvem der har bidt. Vi er opmærksomme på, at forældrene har behov for at vide, at vi tager hånd om sagen, så godt vi kan – og at vi tager det meget alvorligt, når et barn bider.

Gode råd til forældrene:

- Anerkend dit barns følelser og lad det vide at det ikke er i orden at bide.
- Undgå at tale "grimt" om det barn, som har bidt. I stedet er det bedre at trøste sit barn endnu engang, hvis det stadig gør ondt eller barnet selv bringer det på bane.
- Kontakt personalet hvis i har brug for en samtale.

Forældre til barnet der har bidt:

Vi fortæller forældrene at deres barn har bidt – også hvis det sker igen. Der er ingen forældre, der ønsker at deres barn skal komme til at gøre ondt på andre. Vi er opmærksomme på, at forældrene har behov for at vide, at vi tager hånd om sagen, så godt vi kan – og at vi tager det meget alvorligt – når et barn bider.

Hvis problematikken fortsætter, aftaler personalet og forældre tid til en samtale. Her taler vi om barnets trivsel som helhed, både hjemme og i Børnehytten, og vi forsøger i fællesskab at finde ud af mulige grunde til at barnet bider. Vi har mulighed for at inddrage sporing og rådgivning fra vores tværfaglige samarbejdspartnere (sundhedsplejerske, psykolog og talepædagog). Sammen aftaler personalet og forældre en handleplan omkring hvordan personale og forældre kan iværksætte forskellige tiltag for at hjælpe barnet.